

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن – المان

نوای روشنگران

ای محترم (علمی) ، بیجا فرار تا کی
شد شیشه دل ما پُر از غبار تا کی
در هفته گذشته زنگی زدم برایت
از ارتباط (شبیم) ، وارد ضرار تا کی
نیم ساعت مکمل در هولد ماند ما را
مقصد نگشت حاصل ، بی بند و بار تا کی
شعری سروده بودم ، میخواستم بخوانم
افسوس زین تغافل ، در انزجار ناکی
فی الفور شکوه کردم از (شبیمی) که آنشب
در انتظار بیجا ، ما را گذار تا کی
حالا اگر اجازه ، باشد برات خوانم
ورنه شکایت هائی ، از روزگار تا کی
دل می تپد به یادت ، چشم انتظار تا کی
از بهر دیدن تو ، دل بیقرار تا کی
شد مدتی نبودى ، مهمان خانه هاما
بینندگان پریشان ، زار و نزار تا کی

کاشانه عزیزان ، تاریک و سرد و خاموش
ای نئور و نار ، مارا ، شبهای تار تا کی
حالا که چشم یاران ، از دیدن تو روشن
خوش آمدی دوباره ، ترک نگار تا کی
آری (صدای مردم) ، همچو طبیبِ حاذق
بودی ز ما گریزان ، ما دلفگار تا کی
دل با تو خو گرفته ، مهرت به دل سرشته
در رگ رگ و مفاصل ، افروزی نار تا کی
چندی نبودى با ما ، یاران همه جگرخون
با ما بمان عزیزم ، ناسازگار تا کی
تا خائنین ميهن ، رخت سفر ببندند
هم میهنان ز ایشان ، دل داغدار تا کی
آن گلبدین و طالب، این خوجنین و سیاف
مجددی و گیلان ، چون موش و مار تا کی
ای کرزی عروسک ، وی کوک دست اغیار
ای چاپلوس قدرت ، در زیر بار تا کی
شرم است، رو حیا کن، ترسی هم از خدا کن
جمهوری را رها کن ، مکاره کار تا کی
آن خرم و سپنتا ، مسعود و فیل چوبی
با اتمر و محقق ، چون خرسوار تا کی
از بس که خرسواری ، گردیده رسم شورا
این ناخلف و کیلان ، بی اختیار تا کی
ای محترم (علمی) در رزم گرگ و کفتار
ایزد ترا نگهدار ، بیم از نقار تا کی
با دشمنان ميهن ، در رزم و در ستیزی
جان در کف وطندار ، هر دم نثار تا کی
تا هموطن بگوید ، درد دل خود آزاد
دور از وطن به غربت ، شب زنده دار تا کی
تا میتوانی بر در ، احباب جانیان را

حاجی و شیخ و ملا ، دیوانه وار تا کی
روشنگرانه برگو ، روشنگران ! قیامی
مادر وطن شده پُر ، از لاشخوار تا کی
روشنگران ! نوائی ، دردِ وطن ، دوائی
حاجاتِ او روائی ، ویران دیار تا کی
«نعمت»! به جنگسالار ، بر دشمنانِ وحدت
نفرین فرست و لعنت ، صبر و قرار تا کی